

fået tildelt et særtilskud efter ansøgning. Af de mere overordnede forhold kan nævnes, at de seks kommuner alle er kendetegnet ved, at udgifterne til forsørgelse (dvs. udgifter til bl.a. konthjælp, førtidspension, sygedagpenge og puljejob) er relativt lave. Derudover har alle de seks kommuner enten en udskrivningsprocent eller en grundskyldspromille under landsgennemsnittet. Der er således kun en enkelt kommune, der i 2001 har en udskrivningsprocent over 21, mens det er to kommuner for 2002. Selvom en relativt lav udskrivningsprocent eller grundskyldspromille ikke alene kan tages som et udtryk for en sund kommunaløkonomi, så trækker dette forhold kombineret med de relativt lave udgifter til forsørgelse dog i retning af en positiv vurdering af den kommunale økonomi. Endvidere skal det nævnes, at et par af de seks ansøgende kommuner fra Ringkøbing Amt har pæne beskatningsgrundlag målt pr. indbygger (Thyborøn-Harboøre og Ulfborg-Vemb Kommuner) og/eller et relativt gunstigt forhold mellem beskatningsniveau og serviceniveau – skat/serviceforholdet (Thyborøn-Harboøre, Thyholm og Aaskov Kommuner).

Ovennævnte skal ikke forstås således, at de seks kommuner i Ringkøbing Amt har en uproblematisk økonomisk situation, men det har været vurderingen, at de 40 kommuner, som er blevet meddelt et særtilskud efter ansøgning fra Indenrigsministeriet, i den aktuelle situation havde vanskeligere vilkår end de seks kommuner fra Ringkøbing Amt.

Endelig vil jeg understrege, at der efter min opfattelse ikke bør ske en fordeling af særtilskudsmidler mellem de enkelte egne af landet alene ud fra et synspunkt om, at alle egne bør tildeles en vis andel. Derimod bør der foregå en vurdering af, hvilke kommuner der har de vanskeligste vilkår, således som det også er sket ved fordelingen af særtilskud for 2002.

Hermed slutter de skriftligt besvarede spørgsmål.
